

A világsztár szívesen énekelne a szegedi színházban

Otelloként térne vissza José Cura

José Cura (képünkön) énekelné Otello szerepét jövő áprilisban a Szegedi Nemzeti Színházban. Az argentin származású világsztár 2001 nyarán már járt itt: óriási sikert aratott koncertje a Dóm téren.

Szenzációszámra menő bejelentést tett Székelyi József, a Szegedi Nemzeti Színház főigazgatója: jövő áprilisban valószínűleg José Cura énekel Otello szerepét a nagyszínházban. A népszerű Verdi-operát a jelenleg Velencében posztgraduális képzésben zeneszínházi rendezést tanuló szegedi Anger Ferenc állítja majd színpadra.

– Az ismert impresszárió, Bokor Roland a napokban szállítja az előszerződést. Ebben – reményeink szerint – azt olvashatjuk majd, hogy 2008 áprilisában három Otello-előadást énekel a világsztár tenorista a nagyszínházban. José Cura két ülőpróbán és színpadi próbán is részt vesz. Ebben az a szenzáció, hogy már többször fellépett Magyarországon, de mindig csak koncerten énekel, színházi előadásban még soha sem – mondja Székelyi József. Cura a Verdi-opera címszerepét évekként ezeltől már Washingtonban és New Yorkban is éne-

kelte. Nem sokkal azután, 2001 nyarán a Szegedi Szabadtéri Játékokon is fellépett. Akkor rekordnak számított, hogy a legdrágább jegyek 15 ezer forintba kerültek. Információink szerint a sztártenor jó szívvel emlékszik a Dóm téri koncertjére.

– Már megismerte a színház-épületet is, és boldogan jön vissza Szegedre. Az Otello fontos mérföldkő a pályáján, az is lehetséges, hogy szeretné ismét „beénekelni” a szerepet. Természetesen José Cura a nemzetközi operaelőadásban hasonló nagyságrendű európai színházakban szokásos gázsijáért lép fel nálunk is. Ez tükröződik majd a jegyárainkban – hangsúlyozza Székelyi József, aki úgy véli, tavaly februárban Rost Andrea vendégszereplése is azt mutatta: a szegedi közönség hajlandó megfizetni annak az árát, hogy olykor-olykor világsztárokat is láthasson.

– Rost Andrea a Dóm téri forró fogadtatása után kifejezetten szerette volna a szegedi közszínházban énekelni a Lammermoori Luciát. Maradt még valami mítosza a városnak, a Vaszy Viktor által megteremtett operategyesnek – mondja Székelyi József. – Rádásul az Magyar Állami Operaház jó ideje krízisben, hektikusan működik, ami nem tett jót a magyar operakultúrának. Szegeden ahhoz képest viszonylagos nyugalom van, szorgalmasan tesszük a dolgunkat, az elmúlt években is sikeres produkciók születtek. Ez olyan világsztárokat figyelt meg, mint Rost Andrea vagy José Cura.

H. ZS.

Juronicus Bartók, Ligeti és Eötvös zenéjére komponálta új koreográfiáját

Táncvízió a XX. századról

A szegedi balettegyes a XX. század főpróbáján

Fotó: Frank Yvette

Bartók, Ligeti és Eötvös egy-egy zeneművére épül Juronicus Tamás új darabja, a XX. század, amit ma este 7 órától mutat be a Szegedi Kortárs Balett Barta Dóra főszereplésével a kasszínházban.

Idén lesz húsz éve annak, hogy majd két évtizedes szünet után ismét önálló tagozatként újjászervezték a szegedi balettegyeset. Imre Zoltán vezetésével néhány év alatt országos hírnevet szerzett a Szegedi Balett. A jeles koreográfus távozása után 1993-ban vette át a Szegedi Kortárs Balett néven tovább működő társulat vezetését Juronicus Tamás és Putaki András. Az azóta nemzetközi rangúvá vált táncgyűttes így ketős jubileumot ünnepel a következő színházi évadban: ősszel megalakulásának 20., jövő tavasszal megújulásának 15. évfordulóját.

A ma esti premierdarab már az ünnepi készülődés jegyében született. Juronicus Tamás az elmúlt években Bartók Béla összes színpadi művét sikerre vitte már, most a XX. század című háromrészes koreográfiájában az egyik legeredetibb Bartók-mű, az 1937-es Zene húros hangszerekre, ütőkre és cselesztára csendül fel elsőként. A népszerű koreográfus Almási-Tóth András dramaturggal közösen találta ki új műve koncepcióját: nem történeti áttekintést ad a hangszerekre, ütőkre és cselesztára csendül fel elsőként. A népszerű koreográfus Almási-Tóth András dramaturggal közösen találta ki új műve koncepcióját: nem történeti áttekintést ad a hangszerekre, ütőkre és cselesztára csendül fel elsőként. A népszerű koreográfus Almási-Tóth András dramaturggal közösen találta ki új műve koncepcióját: nem történeti áttekintést ad a hangszerekre, ütőkre és cselesztára csendül fel elsőként.

A mintegy 80 perces darabot az elmúlt évszázad hatalmas társadalmi változásai, kulturális hatásai inspirálták. A történelem vége, a tömegek lázadása, a Sátáni versek, há-

borúk, fegyverkezés, globalizáció, kivándorlás-bevándorlás, információdömping, kvantumfizika, digitális technológia, génmanipuláció – és a sornak még távolról sincs vége. Bartók után Ligeti György Rákosi-rezsim idején komponált egyik műve következik, majd Eötvös Péter friss szerzeményével zárul a produkció, amit a világhírű zeneszerző korábbi közös munkájuk, az Atlantisz sikere nyomán küldött el Juronicusnak.

Az Ady-szövegeket is felhasználó új táncdarab főszereplője a nemrégiben érdemes művész címmel kitüntetett Barta Dóra, jelmeztervezője Földi Andrea. A 21. századi technikával, vetítéssel, különleges szín-, fény- és árnyékhatásokkal felturbózott díszletkompozíció is Juronicus munkája.

HOLLÓSI ZSOLT

Lapis András Tisza-parti szobra lenyűgözte a franciákat

Párizsban is hódít a Kalapos hölgy

Hatalmas siker egy szegedi szobor másolata Párizsban: Lapis András Tisza-parton álló Kalap alatt című alkotásának másodpéldánya a magyar intézet nevezetessége lett a francia fővárosban.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Lapis András szegedi szobrászművész nevezetes alkotása, a Kalap alatt (sokan tévesen Kalapos hölgy címen ismerik) került a Párizsi Magyar Intézet tavaszi-nyári műsorfüzetének címlapjára. Erről Ecsedi-Derdák András, az intézet igazgatója tájékoztatta Botka László polgármestert – és rajta keresztül a szegedieket. Lapis András még 1975-ben mintázta a hatalmas kalapja alá rejtőző nőalakot. A bronz szobrot csak két évtizeddel később, 1992 májusában avatták fel a szegedi Tisza-parton, a belgyógyászati klinika előtt. A turisták hamar megszerették a kedves nőalakot azért is, mert mellé lehet ülni, át lehet karolni, jól lehet fényképezkedni vele.

A szegedi szobor pontos mása 6-7 évvel ezelőtt, még Csernus Sándor igazgatósága idején került a Párizsi Magyar Intézetbe, ahol először a belső térben volt látható, tavaly azonban kihelyezték az épület elé. Ecsedi-Derdák András elmondta: naponta százak és százak állnak meg előtte, nézik meg és fényképezik le. Láthatóan egy csapásra meghódította a párizsiak és a külföldi turisták szívét, általa a magyar intézet is ismertebbé vált. Friss hír: a francia főváros egyik legrangosabb galériája, a Grande Palais kölcsönölte egy kiállításra.

– Örömmel hallom, hogy milyen hatalmas siker van Párizsban a Kalap alattnak. Számos kiállítási meghívást is kaptam Franciaországba neki köszönhetően, csak nem biztos, hogy eleget tudok ezeknek tenni, mert komoly anyagi előfeltételei lennének – mondja Lapis András, aki úgy érzi: harminc évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy a kor megérjen alkotása befogadására. – Életem első bemutatkozó kiállítására készítettem el gipszben, de meg kellett történnie a rendszerváltásnak ahhoz, hogy bronzba öntve felállíthassuk a Tisza-parton. Az eredeti gipszről két bronzöntvény készült, az első látható ma is Szegeden, a második került Párizsba. Többet nem lehet csinálni, mert a gipszet megsemmisítettük.

Kalap alatt a Tisza-parton

Fotó: Frank Yvette

Évadzáró bemutató a bábszínházban

A szegedi Kövér Béla Bábszínház vasárnap tartja évadzáró bemutatóját a Pick Klubban. Az érdeklődők Petrovácz István és Kaszás Villó Tűzkarika és villám kard című bábjátékát nézhetik meg. A gazdagon burjánzó, groteszk elemekben is bővelkedő, archaikus örmény mesét faragott bábokkal és maszkokkal játsszák. A népeposz a „Szauni óriás hősök négy generációjának” meséből, mondából és népi történeti valóságából összegyűrt története. A terjedelmes eposzból a gyermekek számára egy kisebb részt dolgoztak fel. Az előadás különlegessége, hogy a nézőket egy asztalkérszínházban fogadják, mely egyaránt megidézi a cirkusz porondját, valamint a réges-régi nomád sátrak és sziklából összerótt szentélyek világát.

Közös tárlattal ünnepel Fritz Mihály és Kalmár Márton

Szobrászok jubileuma

Kő Pál Kossuth-díjas szobrászművész nyitja meg ma délután fél 5-kor a szegedi várbán a két 60 éves szegedi szobrász, Fritz Mihály és Kalmár Márton jubileumi kiállítását.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A szegedi képzőművészet sokoldalú egyénisége a két barát, a Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola művésztanára: Fritz Mihály és Kalmár Márton. Pályájuk már a középiskolás évektől párhuzamosan haladt, a Tömörkény képzőművészeti tagozatának első diákjaiént érettségiztek, ugyanazoktól a mesterektől – Tápai Antaltól, Kopasz Mártától, Szalay Ferentől és Tóth Sándortól – tanultak. Pátzay Pál növendékeként diplomát is egyszerre szereztek 1969-ben a Magyar Képzőművészeti Főiskolán, majd mindketten visszatértek tanítani alma materükbe. A Tömörkényben az elmúlt évtizedekben fiatalok százait irányították az alkotóművészeti pályára.

Szobrászként mindketten a 1970-es évek kezdetén indultak, Fritz Mihály a rajzos vésés szépségét felfedezve hamar rátalált talán legkedvesebb műfajára, az éremművészetre. Több mint félezer érmet tervezett, köztük azt az ezüst emlékpénzt, amellyel 1988-ban elnyerte A világ leghíresebb érme díjat. A Dóm téren áll Vaszy Viktort mintázó szobra, számos domborműves emléktáblát is készített Szegeden. Kalmár Márton a szegedi képzőművészet egyik legkarakánabb egyéniségévé tartják számon: többször felemelte szavát, lapunkban is közreadta véleményét, amikor úgy érezte, furcsa döntések születtek a kulturális életben. Egy jellegzetes, napsugaras oromzatú Nyíl utcai házban alakította ki műtermét. Számos köztéri alkotása áll Szegeden is, például Tömörkény István, Somogyi Károly, Bálint Sándor, Szent-Györgyi Albert mellészobra, Kovács József portréja, valamint az Aranydekenben fiatalok százait irányították az alkotóművészeti pályára.